Lietas Nr. C31381713

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2015.gada 8.janvārī

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa:
tiesnese I.Škutāne,
rakstveida procesā Rīgā, Baložu ielā 14, izskatīja civillietu Studiju un zinātnes administrācijas maza apmēra prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2013.gada 17.jūnijā Studiju un zinātnes administrācija (turpmāk – prasītāja) cēlusi Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā prasību pret /pers. A/ (turpmāk - atbildētāja) par parāda Ls 284,52 (EUR 404,84) apmērā piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka, pamatojoties uz Rīgas Pedagoģijas un izglītības vadības augstskolas Kredītu piešķiršanas komisijas apstiprinājumiem 2001.gada 10.janvārī, 2001.gada 18.maijā un 2002.gada 8.maijā, un 2000.gada 28.decembra Studiju kredīta līgumu Nr.161880 (turpmāk – Līgums), atbildētājai izsniegts studiju kredīts no valsts budžeta līdzekļiem Ls 164,00 (EUR 233,35) apmērā.

2001.gada 31.augustā atbildētāja ir izslēgta no Rīgas Pedagoģijas un izglītības vadības augstskolas studējošo saraksta. Saskaņā ar Līguma noteikumiem, atbildētājai studiju kredīta pamatsummas atmaksa bija jāuzsāk 2002.gada 14.jūlijā un pilns norēķins bija jāveic ne vēlāk kā līdz 2012.gada 13.jūlijam.

Pamatojoties uz augstskolas pārskatā iekļauto informāciju par atbildētājas izslēgšanu no studējošo saraksta, 2002.gada 1.oktobrī prasītāja atbildētājai nosūtīja vēstuli Nr.1-14/2473 „Par studiju kredīta atmaksām", pielikumā pievienojot studiju kredīta pamatsummas un kredīta procentu desmitu gadu atmaksas grafiku divos eksemplāros un aicinot atbildētāju parakstīt vienu atmaksas grafika eksemplāru, iesniegt prasītājai un uzsākt studiju kredīta atmaksu. Atbildētāja līdz prasības pieteikuma iesniegšanas dienai nav parakstījusi studiju kredīta atmaksas grafiku.

Laika periodā no 2002.gada 1.oktobra līdz 2011.gada 28.novembrim Studiju un zinātnes administrācija nosūtījusi atbildētājai divpadsmit vēstules par studiju kredīta saistībām. Atbildētāja neuzsāka parāda summas atmaksu un nepildīja līguma saistības.

2003.gada 28.oktobrī prasītāja atbildētājai nosūtīja brīdinājumu Nr.1-14/7332/B, kuru atbildētāja saņēma 2003.gada 29.oktobrī. 2006.gada 29.martā prasītāja atbildētājai nosūtīja pretenziju Nr.1-14/318/P, kuru atbildētāja saņēma 2006.gada 3.aprīlī.

Prasītāja atbildētājai 2007.gada 31.jūlijā atkārtoti nosūtīja pretenziju Nr.1-14/3503/P/2, kuru atbildētāja saņēma 2007.gada 7.augustā.

Ņemot vērā to, ka atbildētāja neievēroja Līguma 3.3.1. apakšpunktā noteikto pienākumu atmaksāt studiju kredīta pamatsummu un procentus desmit gadu laikā, Studiju un zinātnes administrācija pieņēma lēmumu nosūtīt atbildētājai paziņojumu par līguma darbības izbeigšanu.

Ņemot vērā, ka atbildētāja nebija deklarējusi dzīvesvietu, kurā viņa būtu sasniedzama tiesiskajās attiecībās ar valsti, un prasītājas rīcībā nebija informācijas par atbildētāja faktisko dzīvesvietas adresi, tādēļ prasītāja nevarēja nosūtīt atbildētājai paziņojumu par līgumā noteiktās atmaksas termiņa beigšanos. Prasītāja saskaņā ar oficiālo publikāciju un tiesiskās informācijas likuma 10.panta pirmo daļu, Paziņošanas likuma 11.panta pirmās daļas otro punktu un 11.panta otro daļu pieņēma lēmumu publicēt paziņojumu oficiālajā izdevumā „Latvijas Vēstnesis" sadaļā „Uzaicinājumi nokārtot saistības", aicinot atbildētāju izpildīt līgumā noteiktās saistības. Arī pēc paziņojuma publicēšanas oficiālajā izdevumā „Latvijas Vēstnesis" 2012.gada 23.oktobrī atbildētāja nav uzsākusi parāda summas atmaksu un nav vienojusies ar prasītāju par pakāpenisku parāda summas atmaksu.

Ievērojot to, ka no atbildētājas veiktajām iemaksām no 2002.gada 11.augusta līdz 2007.gada 23.jūnijam Ls 85,02 (EUR 120,97) novirzīti līgumsoda segšanai saskaņā ar Līguma 3.6.1.apakšpunktu, līgumsodu Ls 78,98 (EUR 112,38) apmērā prasītāja aprēķinājusi saskaņā ar Līguma 6.1.1.apakšpunktu un Ministru kabineta 2001.gada 29.maija noteikumu Nr.219 „Kārtība, kādā tiek piešķirts, atmaksāts un dzēsts studiju kredīts no valsts budžeta līdzekļiem" 33.^{3} punktu, kur noteikts, ka līgumsodu aprēķina 0,1% apmērā no nokavētā maksājuma summas par katru maksājuma kavējuma dienu.

Prasītāja uzskata, ka studiju kredīta lietā piemērotais līgumsods izsniegtās studiju kredīta pamatsummas apmērā ir samērīgs un taisnīgs, jo tā maksimālo apmēru ir noteicis Ministru kabinets ārējā normatīvā aktā un par samērīgu tas ir atzīts pirmās instances un apelācijas instances tiesu praksē.

Prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas kredīta pamatsummu Ls 164,00 (EUR 233,35) apmērā, kredīta procentus Ls 41,54 (EUR 59,11) apmērā un līgumsodu Ls 78,98 (EUR 112,38) apmērā, kā arī tiesas izdevumus Ls 53,30 (EUR 75,84) apmērā.

Prasība pamatota ar Ministru kabineta 1999.gada 9.marta noteikumu Nr.86 „Studiju kreditēšanas noteikumi" 18., 33.punktu, Ministru kabineta 2001.gada 29.maija noteikumu Nr.219 „Kārtība, kādā tiek piešķirts, atmaksāts un dzēsts studiju kredīts no valsts budžeta līdzekļiem" 9., 16.punktu un 30.1.apakšpunktu, 33.^{1}, 33.^{3}, 33.^{6}punktu, Civillikuma 1574., 1587., 1717.pantu, 1720.panta 2.punktu, 1756., 1779. un 1943.pantu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21}panta pirmo daļu atbildētājai nosūtīta vienlaikus ar prasības pieteikuma un tam pievienoto

dokumentu norakstiem paskaidrojuma veidlapa.

Atbildētāja rakstveida paskaidrojumus par prasību nav sniegusi.

Tā kā lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{25}panta pirmo daļu, tiesa civillietu izskata rakstveida procesā, par ko lietas dalībniekiem ir paziņots, nosūtot 2014.gada 23.oktobrī paziņojumu.

Atbildētājai par lietas izskatīšanu rakstveida procesā paziņots arī Civilprocesa likuma 59.pantā noteiktajā kārtībā, ievietojot sludinājumu laikrakstā "Latvijas Vēstnesis", ko apliecina VSIA „Latvijas Vēstnesis" Publikācijas apliecinājums par sludinājuma publicēšanu 2014.gada 14.novembrī laidienā Nr.227.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi civillietas materiālus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Lietas materiāliem pievienots 2000.gada 28.decembra Studiju kredīta līgums Nr.167880, kas apstiprina, ka Studiju fonds un atbildētāja vienojušies par studiju kredīta piešķiršanu atbildētājai viņas studiju laikā Rīgas Pedagoģijas un izglītības vadības augstskolā.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2009.gada 29.maija rīkojumu Nr.358 „Par Latvijas Zinātnes padomes reorganizāciju" 5.punktu no 2009.gada 1.jūlija Studiju fonda nosaukums mainīts uz Studiju un zinātnes administrācija.

Saskaņā ar Līguma 3.1.punktu prasītāja izsniedz kredītu Ls 164,00 (EUR 233,35) apmērā, lai segtu atbildētājas studiju maksu.

Aizdevuma izsniegšanu apstiprina 2001.gada 10.janvāra maksājuma uzdevums Nr.3 , 2001.gada 18.maija maksājuma uzdevums Nr.109 un 2002.gada 8.maija maksājuma uzdevums Nr.102, kā arī izraksti no minēto maksājuma uzdevuma pielikumiem, atbilstoši kuriem studiju kredīts pārskaitīts Rīgas Pedagoģijas un izglītības vadības augstskolai no valsts budžeta līdzekļiem, lai segtu atbildētājas studiju maksu par 2000./2001. akadēmiskā gada 1. un 2.semestri un 2001./2002. akadēmiskā gada 2.semestri.

Ar aizdevuma līgumu atbilstoši Civillikuma 1934.panta noteikumiem jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās. Aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis (Civillikuma 1943.pants).

Saskaņā ar prasītājas sastādīto studiju atmaksas grafiku un līguma 3.3.1.punktu atbildētājai studiju kredīta atmaksa bija jāuzsāk ne vēlāk kā trešajā mēnesī pēc studiju pārtraukšanas vai 12.mēnesī pēc studiju pabeigšanas un pilnu norēķinu jāveic ne vēlāk kā desmit gadu laikā no kredīta pamatsummas un kredīta procentu atmaksas uzsākšanas brīža, katru gadu maksājot vienu desmito daļu no kopējās kredīta pamatsummas un kredīta procentus.

2001.gada 31.augustā atbildētāja ir atskaitīta no Rīgas Pedagoģijas un izglītības vadības augstskolas studējošo saraksta (lietas 27.lapa), taču savas Līguma 3.3.1.punktā pielīgtās saistības nav izpildījusi pienācīgi, laika periodā no 2002.gada 14.jūlija līdz 2012.gada 13.jūlijam kredīta atmaksu nav veikusi kopsummā Ls 164,00 (EUR 233,35) apmērā.

Civillikuma 1587.pants noteic, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Saskaņā ar Civillikuma 1946.panta pirmo daļu, procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai, ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

Atbilstoši Ministru kabineta noteikumu Nr.219 „Kārtība, kādā tiek piešķirts, atmaksāts un dzēsts studiju kredīts no valsts budžeta līdzekļiem" 16.punktu, studiju laikā ir bezprocentu kredīts. Kredīta procentus sāk aprēķināt ar divpadsmito mēnesi pēc attiecīgās studiju programmas pabeigšanas vai ar trešo mēnesi pēc studiju pārtraukšanas, piemērojot piecu procentu likmi gadā. Kredīta procentus aprēķina katru mēnesi no kopējās kredīta summas atlikuma.

No parāda aprēķina redzams, ka neatmaksātā kredīta pamatsumma ir Ls 164,00 (EUR 233,35), bet procentu par kredīta lietošanu parāds laika posmā no 2002.gada 14.jūlija līdz 2012.gada 31.maijam ir Ls 41,54 (EUR 59,11).

Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Atbildētāja iebildumus pret prasībā minētajiem apstākļiem nav izteikusi, noslēgtā līguma tiesiskumu un parāda aprēķinu nav apstrīdējusi. Lietā nav iesniegti pierādījumi, ka atbildētāja savas saistības pret prasītāju būtu izpildījusi pienācīgi, lai gan atbilstoši Civillikuma 1838.panta pirmajai daļai samaksas izdarīšanas pienākums gulstas uz parādnieku. Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt prasības pieteikumā norādītos apstākļus.

Ņemot vērā minēto, no atbildētājas par labu prasītājai piedzenama kredīta pamatsumma Ls 164,00 (EUR 233,35) un procenti par kredīta lietošanu Ls 41,54 (EUR 59,11) apmērā.

Vienlaicīgi tiesa atzīst, ka daļēji apmierināms prasījums daļā par līgumsoda piedziņu.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību, tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu, un, saskaņā ar 1720.pantu, kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Atbilstoši Ministru kabineta 2001.gada 29.maija noteikumu Nr.219 „Kārtība, kādā tiek piešķirts, atmaksāts un dzēsts studiju kredīts no valsts budžeta līdzekļiem" 33.^{3}punktam kredītlīgumā noteic, ka kredīta ņēmējs par katru nokavēto maksājuma dienu maksā līgumsodu 0,1 procenta apmērā no termiņā nesamaksātās summas un līgumsodu viena procenta apmērā no neatmaksātās kredīta summas, ja kredīta ņēmējs nesniedz informāciju par atrašanos grūtniecības vai dzemdību atvaļinājumā, atrašanos bērna kopšanas atvaļinājumā līdz pusotram gadam (ja nestrādā pilnu darba laiku), studiju turpināšanu bakalaura, maģistra, doktora grāda vai augstākās profesionālās izglītības kvalifikācijas, profesionālā grāda ieguvei vai studijām rezidentūrā.

Atbilstoši Līguma 6.1.1.punktam, ja kredīta ņēmējs nokavē līgumā noteiktos kredīta procentu vai pamatsummas atmaksas termiņus vai neievēro to apmērus, tad studiju fonds ir tiesīgs uzlikt kredīta ņēmējam līgumsodu 0,1% apmērā no nokavētā maksājuma summas par katra maksājuma katru nokavējuma dienu. Ja maksājums nav veikts vairāk par mēnesi, soda nauda par šo mēnesi tiek pieskaitīta nenomaksātajai summai, no kuras tiek aprēķināta soda nauda.

Pamatojoties uz minētajām normām, kā arī ņemot vērā atbildētājas 2006.gada 19.jūnijā veikto iemaksu kopsummā Ls 82,05 (EUR 116,75) apmērā, Studiju un zinātnes administrācija aprēķinājusi līgumsodu par laika periodu no 2002.gada 11.augusta līdz 2007.gada 23.jūnijam Ls 78,98 (EUR 112,38) apmērā, norādot, ka tas ir samērīgs un taisnīgs, jo tā maksimālo apmēru ir noteicis Ministru kabinets ārējā normatīvajā aktā un par samērīgu tas ir atzīts tiesu praksē.

Lai gan prasītāja, atsaucoties uz tiesu praksi – Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2013.gada 6.februāra spriedumu lietā Nr.C27223309, norāda, ka piemērotais līgumsods atzīstams par samērīgu un taisnīgu, tiesa saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta

sesto daļu, ņem vērā judikatūru.

Judikatūrā, kas izveidojusies ar Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2004.gada 22.septembra spriedumu lietā Nr.SKC-441, 2005.gada 26.janvāra spriedumu lietā Nr.SKC-48, 2007.gada 20.jūnija lēmumu lietā Nr.SPC-43, 2008.gada 14.maija spriedumu lietā Nr.SKC-212, 2010.gada 10.marta spriedumu lietā Nr.SKC-55/2010, atzīts, ka jautājums par līgumsoda samērīgumu un taisnīgumu konkrētos apstākļos izlemjams pēc tiesas ieskata saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta norādīto taisnības apziņas un vispārējiem tiesību principiem.

Turklāt jau Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2010.gada 10.marta spriedumā lietā Nr.SKC-55/2010 ir izvērtētas līgumiskās attiecības starp Studiju fondu un patērētāju, kas pamatotas ar studiju kredīta līguma nosacījumiem un Ministru kabineta noteikumiem par studiju kreditēšanu, atzīstot, ka „apelācijas instances tiesa, apmierinot prasību daļā par līgumsoda Ls 635,10 piedziņu, nav ņēmusi vērā judikatūru, kas izveidojusies jautājumos par līgumsodiem."

Ievērojot minētās judikatūrā paustās atziņas, tiesa atzīst, ka lietā nav izšķirošas nozīmes faktam, ka līgumsoda apmēru prasītājs noteicis, pamatojoties uz ārējo normatīvo aktu, jo „likumā nevar būt ietverta tāda līgumsoda būtība, ka parādnieks uzņēmies nevis konkrēti izmērāmu „pametumu", bet maksājumu, kas var augt līdz bezgalībai" *(sk. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2011.gada 12.janvāra spriedumu lietā Nr.SKC-25/2011).*

Tiesa, novērtējusi pušu noslēgto Līgumu, konstatē, ka starp pusēm nodibinātas tiesiskās attiecības, kas izriet no patērētāju kreditēšanas līgumiem un apskatāmas atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likumam, kas konkrētajā gadījumā ir uzskatāms par speciālo tiesību normu attiecībā pret Civillikumu un Ministru kabineta noteikumiem.

Saskaņā ar minētā likuma 6.panta vienpadsmito daļu, tiesa, izšķirot strīdu vai veicot citas no ražotāja, pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja un patērētāja noslēgtā līguma izrietošās procesuālās darbības, izvērtē līguma noteikumus un strīda atrisināšanai attiecībā uz patērētāju nepiemēro līgumā ietvertos netaisnīgos noteikumus.

Atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta piektajai daļai līguma noteikums vienmēr ir uzskatāms par savstarpēji neapspriestu, ja līgums sastādīts iepriekš un patērētājam līdz ar to nav bijis iespējams ietekmēt attiecīgā līguma noteikumus.

Turklāt Eiropas Kopienu Padomes 1993.gada 5.aprīļa Direktīvas 93/13/EEK preambulā norādīts, ka preču un pakalpojumu ieguvējiem jābūt aizsargātiem pret pārdevēja vai pakalpojumu sniedzēja pilnvaru ļaunprātīgu izmantošanu, jo īpaši attiecībā uz iepriekš noformētiem standartlīgumiem.

Direktīvas 6.pants dalībvalstīm uzliek pienākumu noteikt, ka netaisnīgi noteikumi patērētājam nav saistoši. Efektīvu patērētāju aizsardzību var nodrošināt tikai tad, ja nacionālā tiesa atzīst, ka tai ir kompetence novērst šāda veida noteikumus pēc savas iniciatīvas.

Kā redzams, konkrētajā gadījumā noslēgts tipveida līgums, jo tiesa nekonstatē, ka puses būtu apspriedušas līguma noteikumus katru atsevišķi.

Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešās daļas 4.punktu par netaisnīgiem līguma noteikumiem uzskatāmi noteikumi, kas uzliek patērētājam, kurš neizpilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu.

Patērētāju tiesību likuma 5.panta otrās daļas 5.punkts noteic, ka līguma noteikumi ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, ja tie patērētāju nostāda neizdevīgā stāvoklī un ir pretrunā ar labticīguma prasībām.

Kā redzams pušu noslēgtā Līguma 6.1.1.punktā, prasītājai noteiktas tiesības piemērot kredīta ņēmējam – atbildētājam, kurš ir arī patērētājs, līgumsodu 0,1% apmērā no nokavētā maksājuma summas par katru maksājuma nokavējuma dienu. Ja maksājums nav veikts vairāk par mēnesi, līgumsods tiek aprēķināts arī no iepriekš aprēķinātā un nesamaksātā līgumsoda.

Tiesa Studiju un zinātnes administrācijas aprēķināto līgumsoda apmēru un aprēķināšanas kārtību, proti, līgumsods tiek aprēķināts no jau iepriekš aprēķināta līgumsoda, vērtē kā neatbilstošu Civillikuma 1.pantā noteiktajam labas ticības principam un ir pretrunā līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principam un nostāda patērētāju neizdevīgā stāvoklī, tādejādi neatbilst Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 5. un 6.panta prasībām.

Lai gan līgumsoda apmērs noteikts Ministru kabineta noteikumos, tiesa atzīst, ka Civillikuma 1.pants pieprasa, lai civiltiesisko attiecību dalībnieki rēķinātos viens ar otru un ņemtu vērā pretējās puses intereses. Tas palīdz novērst gadījumus, kuros civiltiesību subjekti savas tiesības izmanto vai pienākumus izpilda rīkodamies pēc likuma vai tiesiska darījuma burta, taču pretēji to īstajiem mērķiem.

Tāpat jāņem vērā, ka arī likumdevējs ir izvērtējis līgumsoda apmēru un atbilstību labticīguma principam Civillikuma 1716.panta 2013.gada 20.jūnija redakcijā, kas stājas spēkā 2014.gada 1.janvārī, paredzot, ka līgumsods var tikt noteikts ne vairāk kā desmit procenti no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra.

Tiesas ieskatā, prasītājai ir tiesības līgumā ietvert līgumsodu par saistību pienācīgu nepildīšanu, bet līgumsoda apmēram jābūt samērīgam. Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka 2000.gada 28.decembra Studiju kredīta līguma Nr.16880 6.1.1. punktā ietvertais līgumsoda apmērs un aprēķināšanas kārtība ir atzīstama par netaisnīgu un nesamērīgu, tādējādi tas uz patērētāju nav piemērojams. Tomēr, tā kā atbildētāja ir kavējusi ar līgumu uzņemtās saistības, tiesa atzīst, ka atbildētājai Civillikuma 1716.panta izpratnē bija pienākums maksāt līgumsodu, bet tas nosakāms saprātīgās robežās, kas konkrētajā gadījumā kļūst par tiesas kompetenci, lietojot par mērauklu taisnīguma un samērīguma principus.

Tiesa atzīst, ka, interpretējot Civillikuma 1587., 1716., 1717. un 1720. pantā ietvertās tiesību normas par līgumsaistību izpildi un līgumsoda samaksu kopsakarā ar Civillikuma 1.pantu, līgumsods nosakāms 10 % apmērā no atlikušās pamatparāda summas, tas ir, Ls 16,40 (EUR 23,34) apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, apmierinot prasību, no atbildētājas par labu prasītājai piespriež tās samaksātos tiesas izdevumus proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram [..].

Tiesas apmierināto prasījumu apmērs šajā lietā ir Ls 221,94 (EUR 315,79), līdz ar to atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmajai daļai no atbildētājas par labu prasītājai piedzenama valsts nodeva EUR 71,14 un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par prasības pieteikuma noraksta un tiesas paziņojumu nosūtīšanu EUR 4,70, kā arī izdevumus par publikācijas teksta sagatavošanu EUR 1,71 un par publikācijas ievietošanu oficiālajā izdevumā „Latvijas Vēstnesis" EUR 15,65, kopā tiesas izdevumi EUR 93,20.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.pantu ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, ko nav sedzis prasītāja maksājums ir piedzenami no atbildētāja par labu valstij. No lietā esošās izziņas redzams, ka kopējie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi sastāda EUR 12,51, līdz ar ko no atbildētājas par labu valstij ir piedzenama nesegtā summa EUR 7,81.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš – desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41., 92.-97., 189.-193., 195., 204.[1], un 250.[25]pantu, tiesa

nosprieda

daļēji apmierināt prasību.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu Studiju un zinātnes administrācijai, reģistrācijas Nr.90000737795, galveno parādu EUR 233,35 apmērā, nolīgtos procentus par laika periodu no 2002.gada 14.jūlija līdz 2012.gada 31.maijam EUR 59,11 apmērā, līgumsodu EUR 23,34 un tiesas izdevumus EUR 93,20, kopā EUR 409 (četri simti deviņi *euro* un 00 centi).

Pārējā daļā par līgumsoda piedziņu prasību noraidīt.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 7,81 EUR (septiņi *euro* 81 centu), kas iemaksājami Tiesu administrācijas kontā Nr.LV51TREL2190458019000, saņēmēja iestāde: Valsts kase, saņēmējs Tiesu administrācija, NMR 90001672316, civillietā Nr.C31381713.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma teksta sastādīšanas dienas – 2015.gada 8.janvāra Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijai, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese I. Škutāne